

MELDURIN

haldi ikki tað kann samanlíknast við ta strongd, sum er í stórbýnum.

Hann greiðir frá, at hann og føroyska kona hansara Sandra hava blandað tvær mentanir saman, og við tí skapað teirra egnu grundarlag. Tó valdu tey at gifta seg her í Føroyum, tí um tey skuldu jætta hvørjum øðrum sítt ja í Serbisku kirkjuni, so skuldi Sandra taka undir við trúðarjáttanini har fyrst, og tað vóru tey ikki áhugaði í. Tí valdu tey Føroyar, men valdu tó at blanda siðir og mentan frá báðum londum til serliga dagin.

Tá tey fingi fyrsta son teirra, Filip, valdu tey tó, at hann skuldi fara til dópin í Serbia, av tí at tey vórðu gift í Føroyum, og vildu tí hátíðarhalda hendan stóra dagin saman við familjuni í Serbia.

– Synirnir Filip og Stefan dáma væl blandaðu mentanina, einamest tí teir tí fáa hátíðarhildið jólini tvær ferðir – tí í Serbia verða jólini hildin 7. januar, flennir hann.

Føroyskur fótbóltur er á amatør støði

Føroyskur fótbóltur er vaksandi, hóast vit enn eru amatørar, sum spæla bólt eftir arbeiðstíð og ikki taka spælið í álvara. Vit royna okkara besta at førka okkum framá, men tað er torført, tí framgongdin er sein, tá vit ikki geva bóltspælinum meir av tíð okkara, greiðir hann frá.

– Landið er lítið, og ein loysn upp á at hækka støðið í fótbóltinum hevði verið at bjóða fleiri útlenskum spælarum og venjarum hendanvegin. Tí, gløgt er gestsins eyga, og um vit øll arbeiða á sama hátt, so verða møguleikarnir at betra um góðskuna færr. Hetta kemur at tálma okkum. Tí royni eg altíð at geva ráð og íblástur úr útlandunum og somuleiðis verða opin fyri leiðbeining og ráðum frá øðrum.

í Føroyum, og bara vit eru saman, so er líkamikið um vit búgva í Serbia ella í Føroyum. Nú eru Føroyar heim okkara, sigur Alexander Jovevic.

– Her í Føroyum eru fólk blíð, og eg havi ongantíð kent meg fremmandan, men altíð vælkomnan her. Eisini er hetta eitt serstakliga vakurt land – við føgrum litum í havinum og fjøllunum – sum

er serliga trygt og gott hjá børnum at vaksa upp í.

Í Serbia er heitt um summarið, og fólk eru opin og vinarlig, sigur hann. Tað eru nógvar matstovur og kaffihús á gøtunum, og fólk eru altíð úti. Tað er ikki sami dentur lagdur á gerandisdag og arbeiði, sum tað er í Føroyum, tí tað kennist sum fólk í Serbia hava betri tíð til

hvønn annan, serliga til familju sína, hóast fólk eru meir upptikin har, greiðir hann frá.

– Eg veit ikki, um tað hevur nakað við vedrið at gera, men lívið tykist fara skjótari framvið í Serbia. Her í Føroyum hevur tú góða tíð og lítla strongd í gerandisdegnum. Fólk tosa um strongd her heima, men eg